

prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
judecător: I.Barbacaru
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: Iu.Cimpoi, A.Danilov, I.Secieru

DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Dumitru Mardari
Nicolae Craiu, Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Taran Victor împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Taran Victor, s-a casat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Taran Victor a fost admisă parțial, în rest, acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă :

La 20 iunie 2016, Taran Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni (în continuare ÎCS „Red Union Fenosa” SA) cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 august 2015, în rezultatul întreruperii neprogramate a energiei electrice, care a avut loc după amiaza zilei, a ieșit din funcțiune frigiderul de tip AEG, cod serie 43401593.

Susține Taran Victor că în urma întreruperii energiei electrice, dar mai exact în rezultatul reluării energiei electrice, a început să ardă frigiderul care la moment era conectat în priză și numai datorită faptului, că reclamantul era acasă, a reușit să localizeze incendiul produs și să evite incendierea apartamentului.

Așadar, reieșind din situația creată, la aceeași dată, dânsul a contactat serviciul ÎCS „Red Union Fenosa” SA la numărul de telefon 43-11-11, fiindu-le adus la cunoștință faptul necorespunderii parametrilor de calitate a energiei electrice furnizate, precum și ieșirii din funcțiune a receptorilor electrici.

Specifică reclamantul că ÎCS „Red Union Fenosa” SA i-a comunicat că solicitarea este înregistrată și la scurt timp se vor prezenta reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA, care vor efectua lucrările necesare și vor constata faptul ieșirii din funcțiune a receptoarelor electrice, la fel vor explica și procedura de recuperare a daunei în cazul vinovăției, comunicându-i că despăgubirea pentru prejudiciul cauzat va putea fi realizată numai la prezentarea actelor de la un agent economic autorizat care efectuează lucrări de reparație în acest sens.

Suplimentar Taran Victor a menționat că la 17 august 2015 a depus o cerere cu nr. 34134 în adresa societății pârâte, prin care a informat despre defectarea frigiderului, precum și cauzele ieșirii din funcțiune a frigiderului.

Însă, prin răspunsul nr. 0705/53583-20150908, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a refuzat să satisfacă solicitările despre examinarea cazului și achitarea despăgubirii, invocând că reprezentanții operatorului de rețea s-au deplasat la fața locului pentru depistarea incidentului, iar în urma verificării nu s-au depistat incidente produse în rețelele operatorului de rețea.

Ulterior, la 18 august 2015, a transportat frigiderul electric defectat la SRL „Rialto - Studio”, care a efectuat reparația propriu-zisă a frigiderului și a indicat cauza ieșirii acestuia din funcțiune, fiind ca urmare a majorării bruște a tensiunii în rețea.

La 25 martie 2016, reclamantul s-a adresat repetat cu cerere către pârât, prin care a solicitat achitarea despăgubirii, anexând la cerere și toate actele ce dovedesc cauza defecțiunii frigiderului, însă prin răspunsul nr. 0705/26855-20160411, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a menționat că s-a expus deja asupra cererii de restituire a pagubei în răspunsul nr. 0705/53583-20150908.

Reclamantul, Taran Victor consideră că, refuzul pârâtului ÎCS „Red Union Fenosa” SA de a acorda despăgubire este neîntemeiat și contrar prevederilor legale, or, probele prezentate cert dovedesc vinovăția pârâtei, ca posesor de izvor de pericol sporit.

Relatează reclamantul că conform actului de testare din 14 martie 2016 și actului lucrărilor îndeplinite de către SRL „Rialto - Studio”, este indicată cauza defecțiunii frigiderului - supratensiune, circumstanță ce se poate produce numai în rețea și numai din vina pârâtului.

Având în susținere prevederile art. 1422 alin. 1) Codul Civil, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc, ori stresul cauzat ca urmare a ieșirii din funcțiune a frigiderului din cauza supratensiunii, precum și faptul că reclamantul a fost lipsit de acest bun, îl apreciază ca compensație în mărime de 50 000 lei.

Taran Victor a mai menționat că la 25 martie 2016, pârâtului i-au fost puse la dispoziție toate actele necesare ce dovedesc și îndreptățesc pretențiile formulate, cerință care a fost respinsă de către societatea pârâtă, astfel începând cu 9 aprilie 2016 până la 23 mai 2016, pentru o perioadă de 43 de zile, în temeiul art. 27

alin.1 al Legii privind protecția consumatorului, ultimul urmează să achite penalitate în mărime de 5% pentru fiecare zi de întârziere, ce constituie 13 244 lei (48 zile x 308 lei pentru fiecare zi, ce constituie 5% din suma 6160).

Solicită Taran Victor, încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA a prejudiciului material în sumă de 6 160 lei, prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, penalității în sumă de 13 244 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016, acțiunea lui Taran Victor împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. (f.d. 51, 53-54)

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 9 decembrie 2016, Taran Victor a declarat apel nemotivat, iar la 16 martie 2017 a depus apelul motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care să fie admisă integral acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de către Taran Victor, s-a casat hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016 și s-a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Taran Victor a fost admisă parțial. S-a încasat de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul lui Taran Victor, suma de 6 160 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 1 500 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest, acțiunea înaintată de Taran Victor a fost respinsă. (f.d. 74-85)

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 22 mai 2017, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, or, concluzia la care a ajuns instanța de apel că înscrisurile prezentate de consumator denotă ieșirea din funcțiune a receptorului electric din cauza măririi tensiunii în rețea nu poate fi reținută, or, în conformitate cu GOST 13109-97 prevede că valorile abaterii admisibile a tensiunii constituie $\pm 5\%$, iar valorile abaterii admisibile limită a tensiunii $\pm 10\%$.

Suplimentar întreprinderea a indicat că la materialele cauzei lipsește un înscris probatoriu (act de expertiză) din care ar rezulta că cauza deteriorării acestui receptor electric, este supratensiunea în rețeaua de distribuție a energiei electrice.

Mai mult, a menționat că circumstanțele invocate de reclamant nu corespund realității, deoarece la data specificată în rețeaua de alimentare cu energie electrică ce aparține recurentului nu au fost înregistrate careva devieri de la parametri stabiliți de normele în vigoare pentru energia electrică furnizată.

Iar, specialiștii ÎCS „Red Union Fenosa” SA nu au executat la acea dată lucrări de reparație sau înlăturare a incidentelor în rețelele electrice ale furnizorului în regiunea în care este amplasat imobilul consumatorului.

Totodată, la data indicată de intimat și în zilele următoare nu au fost înregistrate careva reclamații de la consumatorii învecinați, care sunt 219 la număr și sunt alimentați de la aceeași sursă de alimentare cu energie electrică, și anume, de la punctul de transformatoare PT-461/16.

Ca urmare, se constată că devierile de tensiune invocate, în cazul în care acesta ar fi avut loc, putea fi cauzat de deranjamente din rețeaua electrică din locuința intimatului, rețeaua internă a consumatorului.

La fel, menționează recurenta că din conținutul actelor prezentate de intimat nu rezultă că receptorul a ieșit din funcțiune din cauza supratensiunii în rețeaua electrică.

Mai mult, din actul testării se notează că s-a defectat placa, însă în actul lucrărilor îndeplinite este indicat desfășurat actele efectuate pentru suma de 6 160 lei, însă la poziția 3 din tabelă scrie garnitura 740 lei, aceasta reprezintă banda de cauciuc pentru deschiderea ușii, la poziția 4 filtru deshidratare, la poziția 5 gaz refrigerat, la poziția 6 aliaj de lipit Cu, însă toate acestea nu se defectează de la supratensiune.

Consideră ÎCS „Red Union Fenosa” SA că potrivit pct. 208 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, operatorul de rețea nu poartă răspundere pentru devierea peste limitele admisibile a parametrilor de calitate a energiei electrice în cazul în care aceste devieri sunt cauzate de instalațiile electrice ce aparțin consumatorului final.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 18 aprilie 2017, a fost expediată în adresa participanților la proces la 25 mai 2017 prin scrisoarea cu nr. de ieșire 9570 (f.d. 86), însă date ce ar confirma și recepționarea acesteia de către destinatari la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 22 mai 2017, în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2018, recursul declarat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 CPC, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Pe parcursul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, la 15 august 2015, în rezultatul întreruperii neprogramate a energiei electrice și a reluării energiei electrice, care a avut loc în după amiaza zilei, frigiderul de tip „AEG”, cod serie 43401593 s-a defectat.

La aceeași dată, reclamantul a contactat serviciul ÎCS „Red Union Fenosa” SA la numărul de telefon 43-11-11, fiindu-le adus la cunoștință faptul necorespunderii parametrilor de calitate a energiei electrice furnizate, precum și ieșirii din funcțiune a receptorilor electrici, fapt ce nu a fost negat de ÎCS „Red Union Fenosa” SA.

ÎCS „Red Union Fenosa” SA i-a comunicat că solicitarea este înregistrată și la scurt timp se vor prezenta reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA, care vor efectua lucrările necesare și vor constata faptul ieșirii din funcțiuni a receptoarelor electrice, la fel vor explica și procedura de recuperare a daunei în cazul vinovăției, comunicându-i că despăgubirea pentru prejudiciul cauzat va putea fi realizată numai la prezentarea actelor de la un agent economic autorizat care efectuează lucrări de reparație în acest sens.

Tot actele cauzei atestă că la 17 august 2015, Taran Victor a depus o cerere cu nr. 34134 în adresa societății pârâte, prin care a informat despre defectarea frigiderului, precum și cauzele ieșirii din funcțiune a frigiderului, însă, prin răspunsul nr. 0705/53583-20150908, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a refuzat în satisfacerea solicitărilor, invocând că reprezentanții operatorului de rețea s-au deplasat la fața locului pentru depistarea incidentului, iar în urma verificării nu s-au depistat incidente produse în rețelele operatorului de rețea.

La materialul probator al cauzei se regăsește bonul de comandă nr. V13924 din 18 august 2015 eliberat de SRL „Rialto-Studio” a fost transmis spre reparație frigiderul de model „AEG” nr. 43401593. (f.d. 29) și actul lucrărilor îndeplinite nr. V13924-13398, bonul fiscal nr. 2803649, factura fiscală seria JV nr. 7428888 din 14 martie 2016, eliberată de SRL „Rialto-Studio”, prin care se constată că frigiderul menționat a fost reparat, fiind achitată suma de 6 160 lei. (f.d. 30-31, 34-35)

Totodată, conform actului testării produsului nr. V13924-13398 din 14 martie 2016 eliberat de SRL „Rialto-Studio” s-a indicat că frigiderul de model „AEG” supus reparației, a fost defectat din motivul suprasolicitării energiei electrice, placa fiind arsă. (f.d. 32)

Ulterior, la 25 martie 2016, Taran Victor s-a adresat repetat cu cerere către pârât, prin care a solicitat achitarea despăgubirii, anexând la cerere și toate actele ce dovedesc cauza defectiunii frigiderului, însă prin răspunsul nr. 0705/26855-20160411, ÎCS „Red Union Fenosa” SA a menționat că s-a expus deja asupra cererii de restituire a pagubei în răspunsul nr. 0705/53583-20150908.

Ca urmare, Taran Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA, privind încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA a prejudiciului material în sumă de 6 160 lei, prejudiciului moral în

sumă de 50 000 lei, penalității în sumă de 13 244 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii înaintate de către Taran Victor.

Judecând apelul, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 18 aprilie 2017 a admis apelul declarat de către Taran Victor, a casat hotărârea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 22 noiembrie 2016 și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Taran Victor a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA în beneficiul lui Taran Victor, a sumei de 6 160 lei, cu titlu de prejudiciu material și sumei de 1 500 lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest, acțiunea înaintată de Taran Victor a fost respinsă.

În susținerea soluției date instanța de apel, a reținut dispozițiile art. art. 1398 alin. (1), 1410 alin. (1) și (2), 1416 alin. (1) și (2), 1422 alin. (1) și 1423 ale Codului civil, pct. 5 din Regulamentul pentru furnizarea energiei electrice, art. 45 alin. Alin. (1) și (4) din Legea nr. 124-XVIII din 23 decembrie 2009 cu privire la energia electrică (în vigoare la momentul respectiv), art. 9 lit. j), art. 15 alin. (6) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, 118 alin. (1), 373 alin. (1), 386 alin. (1) CPC.

În acest context, instanța de apel a subliniat că instanța inferioară nu a luat în considerație probele care demonstrează temeinicia acțiunii, și anume, actul testării bunului deteriorat (f.d. 11), în rezultatul căruia prin acțiunile intimatului/pârât în calitate de prestator de servicii, s-a confirmat că frigiderul de tip AEG, cod serie 43401593 s-a deteriorat în rezultatul supratensiunii, și astfel întrunește condiția răspunderii delictuale în forma faptei ilicite a persoanei responsabile, manifestată prin prestarea serviciilor necorespunzătoare care au dus la cauzarea prejudiciului material în mărime de 6 160 lei, care se confirmă prin actul lucrărilor îndeplinite din 14 martie 2016. (f.d. 12) La fel, Curtea de Apel Chișinău consideră că lui Taran Victor i-a fost cauzat un prejudiciu moral în perioada 15 august 2015-14 aprilie 2016, estimat în sumă de 1 500 lei.

Instanța de recurs conchide că prin prisma normelor de drept enunțate, instanța de apel a ajuns la o concluzie justă și întemeiată privind admiterea în parte a acțiunii reclamantului, or, nu au fost stabilite temeiuri pentru respingerea acesteia.

Conform art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În acest context, urmează a fi menționate și prevederile art. art. 1398 alin. (1), 1410 alin. (1) și (2) și 1416 alin. (1) și (2) ale Codului civil, ca cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sport pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalațiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanțelor explozibile, efectuarea lucrărilor de

construcții etc.) au obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forțe majore (cu excepția cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenția persoanei vătămate. Obligația de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care și-a asumat paza izvorului de pericol sporit.

Instanța de judecată stabilește felul despăgubirii în funcție de circumstanțe. Ea va lua hotărâre diferită de cererea păgubitului numai din motive întemeiate. Instanța de judecată, adoptând hotărâre cu privire la reparația prejudiciului, obligă autorul prejudiciului să pună la dispoziție un bun de același gen și de aceeași calitate, să repare bunul pe care l-a deteriorat ori să compenseze integral prin echivalent bănesc prejudiciul cauzat.

Astfel, potrivit pct. 10, 27, 28 și 29 ale Regulamentului cu privire la calitatea serviciilor de transport și de distribuție a energiei electrice, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 282/2016 din 11 noiembrie 2016 pentru aprobarea, OSD sunt obligați să asigure continuitatea în livrarea energiei electrice consumatorilor finali și utilizatorilor de sistem, în conformitate cu valorile indicatorilor de calitate, stabilite în prezentul Regulament, elaborat în baza Legii cu privire la energia electrică. OSD sunt obligați să înlăture cauzele situațiilor de supratensiuni și goluri repetate de tensiune, generate de defecțiunile liniilor electrice de distribuție și/sau a utilajului electric al OSD, în termen nu mai mare de 24 de ore de la primirea și înregistrarea solicitărilor verbale sau scrise ale consumatorilor finali. Examinarea solicitărilor consumatorilor finali cu privire la încălcarea parametrilor de calitate a energiei electrice furnizate se va efectua în cel mult 3 zile calendaristice din momentul înregistrării solicitării la operatorul de sistem. Dacă consumatorul a depus solicitarea la furnizorul de energie electrică, acesta va transmite solicitarea respectivă OSD în cel mult 3 zile calendaristice. Solicitățile consumatorilor finali cu privire la încălcarea parametrilor de calitate a energiei electrice (altele decât cele specificate la pct.27 din prezentul Regulament) se examinează de OSD, cu efectuarea măsurărilor necesare, iar rezultatul examinării se expune într-un act, de modelul stabilit în Anexa nr.4 la prezentul Regulament, întocmit în două exemplare și semnat de consumatorul final și personalul OSD. În act se indică, obligatoriu, termenul de soluționare a cazului, care nu poate fi mai mare de 30 de zile calendaristice din ziua înregistrării solicitării la operatorul de sistem.

Raportând la caz prevederile enunțate în coroborare cu relatările stabilite instanța de recurs reține drept corectă concluzia instanței de apel cu referire la faptul că în speță este întrunită condiția răspunderii delictuale în forma faptei ilicite a persoanei responsabile, manifestată prin prestarea serviciilor necorespunzătoare care au dus la cauzarea prejudiciului material estimat în mărime de 6 160 lei, fapt confirmat prin actul lucrărilor îndeplinite de SRL „Rialto-Studio” din 14 martie 2016, bonul fiscal nr. 2803649 și factura fiscală seria JV nr. 7428888 din aceeași dată, menționate supra. (f.d.30-31, 34) Or, posesor al izvorului de pericol sporit, la caz este ÎCS „Red Union Fenosa” SA,

care nu a combătut prin probe pertinente și admisibile faptul că la 15 august 2015 nu a avut loc supratensiunea în rețelele electrice.

Se evidențiază că ÎCS „Red Union Fenosa” SA a fost anunțată telefonic la numărul de telefon 43-11-11, despre necorespunderea parametrilor de calitate a energiei electrice furnizate, precum și ieșirii din funcțiune a receptorilor electrici, a comunicat că la scurt timp se vor prezenta reprezentanții ÎCS „RED Union Fenosa” SA, care vor efectua lucrările necesare și vor constata faptul ieșirii din funcțiunii a receptoarelor electrice, la fel vor explica și procedura de recuperare a daunei în cazul vinovăției, comunicându-i-se că despăgubirea pentru prejudiciul cauzat va putea fi realizată numai la prezentarea actelor de la un agent economic autorizat care efectuează lucrări de reparație în acest sens, fapte ce nu au fost negate de întreprindere.

Or, potrivit art.123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că ÎCS „Red Union Fenosa” SA a ignorat prevederile menționate, și anume, în termen de 24 de ore de la înregistrarea solicitării verbale a lui Taran Victor în calitate de consumator final nu a examinat în termen de 3 zile solicitările acestuia cu privire la încălcarea parametrilor de calitate a energiei electrice furnizate și nu a expus într-un act de examinare a solicitării consumatorului final referitor la încălcarea parametrilor de calitate a energiei electrice, de modelul stabilit în Anexa nr.4 al Regulamentului enunțat, în care să se indice în mod obligatoriu, examinarea primară a solicitării, termenul de soluționare a cazului, care nu poate fi mai mare de 30 de zile calendaristice din ziua înregistrării solicitării la operatorul de sistem, examinarea finală și rezultatele măsurărilor parametrilor de calitate a energiei electrice după executarea lucrărilor.

Or, însăși recurentul a menționat în răspunsul nr. 0705/53583-20150908, că reprezentanții ÎCS „Red Union Fenosa” SA s-au deplasat la fața locului, iar în urma verificării nu s-au depistat incidente produse în rețelele operatorului de rețea, pe când la materialele cauzei un astfel de act de constatare lipsește.

Sub acest aspect, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că anume suma de 6 160 lei este argumentată și necesită pentru a fi încasată de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA pentru Taran Victor, în urma deteriorării frigiderului de tip „AGE”.

La caz, sunt incidente prevederile art. 1422 alin. (1), (2) și art. 1423 alin. (1), (2) ale Codului civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare

poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Consideră instanța de recurs, că în rezultatul defectării frigiderului de tip AEG, Taran Victor a fost lipsit începând cu 15 august 2015 și până la 15 martie 2016, de posibilitatea de a se folosi de frigiderul de tip „AEG”, de a se folosi de drepturile sale nepatrimoniale, fiindu-i adus un prejudiciu moral exprimat prin suferințele psihice suportate în această perioadă îndelungată de timp.

Ca urmare, aprecierea dată de instanța de apel în vederea reparării prejudiciului moral în mărime de 1 500 lei și în lipsa unor argumente întemeiate ale recurentului în această parte, decizia urmează a fi menținută.

Deci, nu poate fi reținut și se respinge argumentul recurentului precum că potrivit pct. 208 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice aprobat prin hotărârea ANRE nr. 393 din 15 decembrie 2010, operatorul de rețea nu poartă răspundere pentru devierea peste limitele admisibile a parametrilor de calitate a energiei electrice în cazul în care aceste devieri sunt cauzate de instalațiile electrice ce aparțin consumatorului final, or, acesta se combate prin circumstanțele stabilite în pricină, descrise mai sus.

Colegiul subliniază faptul că în circumstanțele stabilite de instanța ierarhic inferioară, acțiunile reclamantului, Taran Victor, au fost în conformitate cu prevederile legale, iar acțiunile pârâtului nu se încadrează în procedura stabilită prin actele normative supra. Stabilirea faptei ilicite, supratensiunea în rețeaua electrică este pusă în seama furnizorului de energie electrică, cu respectarea anumitor condiții obligatorii, ceea ce nu s-a respectat, din care motiv argumentele reclamantului urmează a fi acceptate în sensul declarat.

De asemenea, instanța de recurs nu va reține alegația recurentului cu privire la faptul că la materialele cauzei lipsește actul de expertiză, ca unicul mijloc de probă admisibilă, care ar confirma temeinicia cerințelor reclamantului, or, în circumstanțele stabilite, cerințele reclamantului pot fi dovedite și prin alte mijloace de probă admisibile (înscrisuri, documente, concluzia specialistului), iar recurentul la rândul său nu a fost lipsit de dreptul de a efectua o expertiză în acest caz.

Mai mult, atunci când pârâtul nu este de acord cu careva probe invocate de reclamant, el este în drept de a le combate, și această acțiune urmează a fi realizată în mod activ, nu declarativ.

Prin urmare, sunt apreciate critic susținerile recurentului precum că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, iar concluziile instanței expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece susținerile date nu au suport legal, mai mult că contravin constatărilor relatate.

Celelalte apărări ale recurentului formulate în recurs, la fel, sunt neîntemeiate, mai mult, în esența lor, sunt similare argumentelor invocate în referințele prezentate și sunt expuse asupra circumstanțelor, cărora le-a fost dată o apreciere corectă și nefiind stabilite careva încălcări.

Concluzionând, instanța de recurs conchide că decizia recurată este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Mai mult că aceste argumente nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Taran Victor împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean